РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

27 септември 2007 година *

По съединени дела C-208/06 и C-209/06

с предмет две преюдициални запитвания, отправени на основание член 234 ЕО от Finanzgericht Дюселдорф (Германия) с актове от 4 май 2006 г., постъпили в Съда на 8 май 2006 г., в рамките на производствата по дела

Medion AG (C-208/06)

срещу

Hauptzollamt Duisburg

и

Canon Deutschland GmbH (C-209/06)

срещу

Hauptzollamt Krefeld,

* Език на производството: немски.

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н A. Rosas, председател на състав, г-н J. N. Cunha Rodrigues, г-н U. Lõhmus, г-н A. Ó Caoimh и г-жа P. Lindh (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-н Y. Bot,
секретар: г-н J. Swedenborg, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 21 март 2007 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Medion AG и Canon Deutschland GmbH, от адв. H. Nehm, Rechtsanwalt,

— за френското правителство, от г-н G. De Bergues и г-ца A.-L. During, в качеството на представители,

— за Комисията на Европейските общности, от г-жа J. Hottiaux, в качеството на представител, подпомагана от адв. B. Wägenbaur, Rechtsanwalt,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалните запитвания се отнасят до тълкуването на подпозиции 8525 40 91 и 8525 40 99 от Комбинираната номенклатура, представляваща приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), изменена с Регламент (ЕО) № 2263/2000 на Комисията от 13 октомври 2000 година (ОВ L 264, стр. 1), с Регламент (ЕО) № 2031/2001 на Комисията от 6 август 2001 година (ОВ L 279, стр. 1) и с Регламент (ЕО) № 1789/2003 на Комисията от 11 септември 2003 година (ОВ L 281, стр. 1, наричана по-нататък КН).

2 Запитванията са отправени в рамките на два правни спора — между Medion AG (наричано по-нататък „Medion“) и Hauptzollamt Duisburg, от една страна, и Canon Deutschland GmbH (наричано по-нататък „Canon“) и Hauptzollamt Krefeld, от друга страна, във връзка с класирането в КН на записващи видеокамери, които тези две дружества внасят в Германия.

Правна уредба

3 Въведената с Регламент № 2658/87 КН се основава на изготвената от Съвета за митническо сътрудничество, понастоящем Световна митническа организация, световна хармонизирана система за описание и кодиране на стоките (наричана

по-нататък „ХС“), установена със сключената в Брюксел на 14 юни 1983 г. Международна конвенция и одобрена от името на Общността с Решение 87/369/ЕИО на Съвета от 7 април 1987 година (ОВ L 198, стр. 1; Специално издание на български език, глава 2, том 3, стр. 199). Тя възприема шестцифрените позиции и подпозиции от ХС, като само седмата и осмата цифра са подразделения, присъщи за самата КН.

4 Втората част от КН включва раздел XVI, който съдържа глава 85, озаглавена „Електрически машини и апарати, електрооборудване и техните части; апарати за записване или възпроизвеждане на звук, апарати за записване или възпроизвеждане на телевизионен образ и звук и части и принадлежности за тези апарати“. [неофициален превод]

5 Позиция 8525 40, озаглавена „Апарати за неподвижно видеозаснемане и други записващи видеокамери; цифрови фотоапарати“ [неофициален превод], включва подпозиция 8525 40 91, озаглавена „Други записващи видеокамери: позволяващи единствено записването на звук и на образ, заснети от телевизионната камера“ [неофициален превод], и подпозиция 8525 40 99, озаглавена „Други записващи видеокамери: други“. [неофициален превод]

6 Следва да се уточни, че подпозиции 8525 40 91 и 8525 40 99 са с един и същи текст в Регламенти № 2263/2000, № 2031/2001 и № 1789/2003.

7 Класираните в подпозиция 8525 40 91 записващи видеокамери се облагат с мито от 4,9 %, докато за записващите видеокамери, които принадлежат към подпозиция 8525 40 99, ставката на митото възлиза на 14 %.

8 Общите правила за тълкуване на КН, включени в част първа, раздел I, A от нея, предвиждат по-специално:

„Класирането на стоките в Комбинираната номенклатура се подчинява на следните принципи:

[...]

2. а) Всяко упоменаване на един артикул в определена позиция включва този артикул, дори некомплектован или незавършен, при условие че в това си състояние той притежава основните характеристики на комплектован или завършен артикул. То включва също завършения или комплектован артикул или считания като такъв съгласно предходните разпоредби, когато той е представен в демонтирано или немонтирано състояние.

[...]“ [неофициален превод]

9 В съответствие с член 9, параграф 1 от Регламент № 2658/87 Комисията на Европейските общности редовно публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* обяснителни бележки към Комбинираната номенклатура на Европейските общности относно класирането (наричани по-нататък „обяснителни бележки“). По отношение на подпозиция 8525 40 99 в обяснителните бележки във връзка с Регламент № 2263/2000 (ОВ C 199, 2000 г., стр. 1), които са отчасти приложими по дело C-209/06, се уточнява:

„Други

Към настоящата подпозиция принадлежат комбинациите от апарати, наречени „записващи видеокамери“, състоящи се от видеокамера и от апарат за видеозапис или за видеовъзпроизвеждане, които позволяват да се записват не само образите, заснети чрез камерата, а също телевизионни програми. Регистрираните образи могат да бъдат възпроизведени чрез външен телевизионен приемник.

Обаче „записващите видеокамери“, които позволяват само записването на образите, заснети с видеокамера, и възпроизвеждането им чрез външен телевизионен приемник, принадлежат към подпозиция 8525 40 91.“ [неофициален превод]

10 Обяснителните бележки са изменени със Съобщение на Комисията от 6 юли 2001 г. (ОВ C 190, стр. 10). В подпозиция 8525 40 99 е възпроизведен предходният текст, в който е добавена следната алинея:

„В тази подпозиция се включват също „записващи видеокамери“, при които видео входът е затворен с пластина или с някакво друго средство или такива, при които видео интерфейсът може да бъде активиран впоследствие посредством софтуер, когато тези апарати са предназначени за запис на телевизионни програми и на други външни видеофонични сигнали.“ [неофициален превод]

11 Редакцията на обяснителните бележки остава непроменена след Регламент № 2031/2001 и Регламент № 1789/2003.

Споровете по главните производства и преюдициалните въпроси

Факти, които са общи за двете дела

12 Medion и Canon внасят в Германия цифрови записващи видеокамери, оборудвани с „interface IEEE 1394“, който позволява прехвърлянето на цифрови данни. Тези апарати разполагат с меню, съставено от серия бутони, и с малък цветен течнокристален (LCD) екран.

13 От описанията на продуктите и от упътването за използването им е видно, че купувачът може да избира между това да наблюдава направените с камерата видеозаписи върху цветен течнокристален (LCD) екран или да ги прехвърля посредством подходящи кабели върху други апарати, например телевизор, които предоставят много по-голям и по-качествен образ. Общоприето е тази функция да бъде наричана „DV-out“.

14 Други записващи видеокамери разполагат с възможността да приемат данни от други апарати, като в този случай записващите видеокамери се използват като видеорекордери за записване на поредици от генерирани от компютър цифрови сигнали, например видеомонтаж. Тази функция, наричана общоприето „DV-in“, не е спомената от Medion и Canon при вноса на разглежданите в главните производства записващи видеокамери.

15 Освен това нито производителите на посочените записващи видеокамери, нито Medion и Canon предлагат в описанията на тези записващи видеокамери или в упътването за използването им възможността функцията DV-in да се активира впоследствие или да се допусне трети лица да осъществят това активиране. От друга страна, двете дружества внасят през същите периоди записващи видеокамери, за които ясно е посочено, че разполагат с функцията DV-in.

Дело C-208/06

16 През февруари 2004 г. Medion декларира за митническо оформяне пред компетентната митническа служба в Essen-Stadthafen (Германия) цифрова записваща видеокамера модел MD 9069 с оглед допускането ѝ за свободно обращение, като декларира, че тя принадлежи към подпозиция 8525 40 91 от КН. Посочената митническа служба класира записващата видеокамера като стока, която принадлежи към подпозиция 8525 40 99 от КН.

17 В иска си пред Finanzgericht Düsseldorf Medion по същество поддържа, че в определящия момент на приемане на митническата декларация разглежданата записваща видеокамера не е можела да изпълнява функцията DV-in. Medion посочва също, че производителят на записващата видеокамера му е указал, че апаратът може да придобие функцията DV-in само при препрограмиране на „изтриваемата програмируема памет само за четене", за което е необходимо или ново оборудване, или смяна на платката от квалифициран инженер. Medion изтъква по-нататък, че е получило обвързваща тарифна информация от нидерландска митническа служба, която е класирала същите записващи видеокамери в подпозиция 8525 40 91 от КН.

18 Finanzgericht Düsseldorf назначава експертиза, за да се установи дали и съответно как, без да се изменя физически, записващата видеокамера може да се настрои, за да може да записва и образи и звуци, взети от външни апарати.

19 След представяне на експертното заключение препращащата юрисдикция си задава въпроса относно класирането на спорната записваща видеокамера. Тя установява, че към момента на настъпването на факта, пораждащ митническото задължение, посочената записваща видеокамера все още не притежава релевантните за класирането характеристики, а ги придобива или може да ги придобие едва впоследствие, посредством настройване.

20 Препращащата юрисдикция отбелязва също, че в общностния правен ред не е даден единен отговор на въпроса относно класирането на стоки, които при митническото оформяне не притежават определени характеристики, а ги придобиват впоследствие посредством настройване. В това отношение тя посочва обвързващата тарифна информация от Нидерландия, на която се позовава Medion, както и Решение на френската Commission de conciliation et d'expertise douanière (Комисия за помирителни процедури и митнически експертизи) от 7 октомври 2003 г. По-нататък препращащата юрисдикция си задава въпроса относно значението на последващите настройки за класирането на стоките.

21 При тези обстоятелства Finanzgericht Düsseldorf решава да спре производството да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли записваща видеокамера, която към момента на внасянето ѝ не може да записва външни видеофонични сигнали, да бъде класирана в подпозиция 8525 40 99, след като е възможно видео интерфейсът ѝ да бъде настроен впоследствие като видео вход посредством натискането на определени бутони, дори производителят и продавачът да не са посочили тази възможност и да не я гарантират?“

Дело C-209/06

22 В периода между юли 2001 г. и февруари 2002 г. Canon пуска в свободно обращение модели на записващи видеокамери MV 400, MV 425 и MV 3 MC. То декларира записващите видеокамери като принадлежащи към подпозиция 8525 40 91 от КН. При направена проверка митническата служба в Krefeld (Германия) стига до заключението, че записващите видеокамери трябва да бъдат класирани в подпозиция 8525 40 99 от КН. Предявен е иск пред Finanzgericht Düsseldorf.

23 В подкрепа на иска си Canon подчертава разликата между внасяните от него модели на записващи видеокамери с оглед на това дали притежават функцията DV-in и изтъква, че при спорните записващи видеокамери тази функция може да бъде активирана само ако се извършат физически изменения. Canon твърди също, че ако се приеме класирането в подпозиция 8525 40 99, когато функцията DV-in е активирана след митническото оформяне, това би противоречало на основен принцип, който е от съществено значение за тарифното класиране. Основаването на активиране, извършено след митническото оформяне, водело до несигурност относно самото наличие на активирането и следователно относно класирането на стоката.

24 Препращащата юрисдикция назначава експертиза, идентична с изготвената по спора, в който участва Medion.

25 След представяне на експертното заключение Finanzgericht Düsseldorf решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли записваща видеокамера, която към момента на внасянето ѝ не може да записва външни видеофонични сигнали, да бъде класирана в подпозиция 8525 40 99, след като е възможно видео интерфейсът ѝ да бъде настроен впоследствие като видео вход посредством определен софтуер, дори производителят и продавачът да не са посочили тази възможност и да не я гарантират?“

26 С определение на Председателя на Съда от 26 юни 2006 г. делата C-208/06 и C-209/06 са съединени за целите на писмената и устната фаза на производството и на съдебното решение.

По преюдициалните въпроси

Представени пред Съда становища

27 Според Medion и Canon на преюдициалните въпроси следва да се отговори отрицателно. Те изтъкват множество съображения, поради които записващите видеокамери, разглеждани в главните производства, трябвало да бъдат класирани в подпозиция 8525 40 91, а не в подпозиция 8525 40 99.

28 Те подчертават на първо място, че нито една от записващите видеокамери към момента на митническото оформяне не е била в състояние да записва външни видеофонични сигнали. Canon смята, че за обективна характеристика на оборудването може да се счита само функционална характеристика, която е в действие към момента на митническото оформяне.

29 Medion и Canon изтъкват също, че всяко извършено без съгласието на производителя изменение, включително манипулирането на кодовете и на параметрите на софтуера, който управлява функцията DV, би представлявало нарушение на правата на индустриална собственост по отношение на тези две дружества.

30 Накрая Medion и Canon уточняват, че определеното от препращащата юрисдикция вещо лице е трябвало да положи специални усилия, за да активира функцията DV-in. В съдебното заседание те добавят, че след активирането на посочената функция записващите видеокамери, разглеждани в главните производства, могат да работят като видеорекордер само ако са свързани с персонален компютър, а не самостоятелно.

31 Френското правителство счита, че записващите видеокамери, разглеждани в главните производства, трябва да бъдат класирани в подпозиция 8525 40 99. Обективните характеристики и свойствата на дадена стока не можели да се свеждат само до функциите на тази стока, които са в готовност за действие към определен момент, а обхващали всички потенциални функции на посочената стока. По този начин, дори и да е деактивирана, дадена функция от вида на функцията DV-in трябва да се разглежда като обективна характеристика и свойство на тези записващи видеокамери, доколкото е възможно тя да се активира, без да се извършват физически изменения.

32 Комисията също счита, че посочените записващи видеокамери принадлежат към категорията „други" по смисъла на подпозиция 8525 40 99. Според нея класирането в КН зависи от функциите, които записващите видеокамери са в състояние да изпълняват към момента на вноса, т.е. от потенциалните функции, с които те обективно разполагат към посочения момент.

Отговор на Съда

33 От формулировката на въпросите, които следва да се разгледат заедно, следва, че препращащата юрисдикция иска по същество да се установи дали при класирането на записващите видеокамери може или трябва да се вземе предвид възможността да се активира функцията DV-in, ако активирането не е извършено към момента на митническото оформяне, но може да се извърши впоследствие посредством дадена манипулация или посредством добавянето на даден софтуер. По-нататък препращащата юрисдикция си задава въпроса относно значението, което може да има за производителя обстоятелството, че той не указва, нито гарантира посочената възможност към момента на митническото оформяне.

34 На първо място следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика в интерес на правната сигурност и улесняването на проверките решаващият критерий за тарифното класиране на стоките по правило трябва

да се търси в техните обективни характеристики и свойства, определени в текста на позицията в КН и забележките към раздела или главата (вж. по-специално Решение от 26 септември 2000 г. по дело Eru Portuguesa, C-42/99, Recueil, стр. I-7691, точка 13, Решение от 16 февруари 2006 г. по дело Proxxon, C-500/04, Recueil, стр. I-1545, точка 21 и Решение от 15 февруари 2007 г. по дело RUMA, C-183/06, Recueil, стр. I-1559, точка 27).

35 В това отношение е без значение дали производителят на продукта е възнамерявал да укаже определена характеристика на посочения продукт.

36 Съдът освен това приема, че решаващият критерий за митническото класиране на стоките в КН трябва да бъде търсен в обективните характеристики и свойства на продуктите при представянето им за митническо оформяне (вж. Решение от 17 март 1983 г. по дело Dinter, 175/82, Recueil, стр. 969, точка 10 и Решение от 27 май 1993 г. по дело Gausepohl-Fleisch, C-33/92, Recueil, стр. I-3047, точка 9). Тези обективни характеристики и свойства на продуктите трябва да могат да бъдат проверени към момента на митническото оформяне (вж. в този смисъл Решение от 8 февруари 1990 г. по дело van de Kolk, C-233/88, Recueil, стр. I-265, точка 12, Решение от 12 декември 1996 г. по дело Foods Import, C-38/95, Recueil, стр. I-6543, точка 17 и Решение от 13 юли 2006 г. по дело Anagram International, C-14/05, Recueil, стр. I-6763, точка 26).

37 Освен това предназначението на продукта може да бъде обективен критерий за класиране, доколкото това предназначение е вътрешно присъщо на този продукт, като последното трябва да може да бъде преценено в зависимост от обективните характеристики и свойства на продукта (вж. Решение от 1 юни 1995 г. по дело Thyssen Haniel Logistic, C-459/93, Recueil, стр. I-1381, точка 13 и Решение от 11 януари 2007 по дело B. A. S. Trucks, C-400/05, Recueil, стр. I-311, точка 29).

38 Накрая Съдът приема, че от член 2, буква а) от общите правила за тълкуване на КН следва, че за целите на тарифното класиране некомплектован или незавършен продукт трябва да се приравни на комплектован или завършен

продукт, при условие че в това си състояние той притежава съществените му характеристики (вж. Решение от 9 февруари 1999 г. по дело ROSE Elektrotechnic, C-280/97, Recueil, стр. I-689, точка 18). Частта от продукта трябва да е достатъчно голяма или значима, за да придаде на продукта съществената му характеристика (вж. в този смисъл Решение от 5 октомври 1994 г. по дело Voogd Vleesimport en -export BV, C-151/93, Recueil, стр. I-4915, точка 20 и Решение от 15 декември 1994 г. по дело Goldstar Europe, C-401/93, Recueil, стр. I-5587, точки 26—28).

39 От обяснителните бележки следва, че разликата между записващите видеокамери, които принадлежат към подпозиция 8525 40 91, и записващите видеокамери, които принадлежат към подпозиция 8525 40 99, се състои в способността на последните притежават не само да записват звуци и образи посредством вградените камера и микрофон, но и да записват същите елементи, когато те са генерирани от различни от посочената камера или микрофон източници. Следователно съществената характеристика на записваща видеокамера, която принадлежи към подпозиция 8525 40 99, е именно функцията DV-in, т.е. нейната способност да записва от външни видеофонични източници.

40 Тази способност може да е пряко достъпна за потребителя, когато производителят е предвидил лесно активиране на функцията DV-in, като активирането е обяснено в предоставеното на купувача на апарата указание за използване. Ако процедурата не е описана в посоченото указание, то за да представлява функцията DV-in съществена характеристика на записващата видеокамера, е необходимо манипулацията да може да се извърши без затруднение от потребител, който не разполага с особени познания, без записващата видеокамера да бъде подложена на физическо изменение. Следователно е абсолютно необходимо преди активиране на функцията DV-in устройството на записващите видеокамери да включва съществените характеристики на посочената функция и да не е нужно да се добавя външно оборудване към елементите, които позволяват функцията да е активна.

41 Освен това за да може записващата видеокамера да бъде класирана в подпозиция 8525 40 99, е необходимо след като е извършена манипулацията и функцията DV-in е активирана, записващата видеокамера да функционира аналогично на друга записваща видеокамера, предназначена изрично за функцията DV-in. По-специално е необходимо, по подобие на последната, записващата видеокамера да може да се използва за запис от външни видеофонични източници самостоятелно и без да зависи от външно оборудване или софтуер.

42 От материалите в преписките по главните производства, и по-точно от назначените от препращащия съд експертизи, е видно, че манипулирането на записващите видеокамери с оглед на активирането на функцията DV-in е сравнително сложно. За него е необходимо да се потърси в Интернет протокол за манипулиране на бутоните (за записващите видеокамери „Médion“) или да се закупи софтуер (за записващите видеокамери „Canon“) и за всички апарати е необходимо да се установи връзка с персонален компютър и да се използват определени принадлежности, като например кабел тип „LANC“. Освен това в съдебното заседание Médion и Canon посочват, че дори да е активирана функцията DV-in, за да работи записващата видеокамера в този режим, е необходимо и тя да се свърже с персонален компютър.

43 С оглед на посочените съображения националният съд трябва да прецени степента на сложност на манипулациите, които е необходимо да бъдат извършени, за да се активира функцията DV-in, и да провери дали разглежданите в главното производство записващи видеокамери функционират по аналогичен начин и самостоятелно, като ги съпостави със записващите видеокамери, които са обозначени като такива с функция DV-in. В случай че препращащият съд прецени, че активирането на функция DV-in може да се извърши без затруднение от потребител, който не разполага с особени познания, без записващата видеокамера да бъде подложена на физическо изменение, и провери, че тя функционира по аналогичен начин и самостоятелно, записващата видеокамера трябва да бъде класирана в подпозиция 8525 40 99. Ако тези условия не са изпълнени, записващите видеокамери трябва да бъдат класирани в подпозиция 8525 40 91.

44 Следователно на поставените въпроси е уместно да се отговори, че записваща видеокамера може да бъде класирана в подпозиция 8525 40 99 от КН само ако функцията по запис на образи и звуци от различни от вградените камера и микрофон източници е активирана към момента на митническото оформяне или ако дори производителят да не е възнамерявал да укаже тази характеристика, посочената функция може да бъде активирана и след този момент посредством лесна манипулация на апарата от потребител, който не разполага с особени познания, без записващата видеокамера да бъде физически изменена. В случай на последващо активиране е необходимо също така, от една страна, след като е активирана функцията DV-in, записващата видеокамера да функционира аналогично на друга записваща видеокамера, при която функцията по записване на образи и звуци от различни от вградените камера и микрофон източници е активирана към момента на митническото

оформяне, и от друга страна, записващата видеокамера да функционира самостоятелно. Наличието на тези условия трябва да може да бъде проверено към момента на митническото оформяне. Националният съд трябва да прецени дали условията са изпълнени. Ако условията не са изпълнени, записващата видеокамера трябва да бъде класирана в подпозиция 8525 40 91 от Комбинираната номенклатура.

По съдебните разноски

45 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

Записваща видеокамера може да бъде класирана в подпозиция 8525 40 99 от Комбинираната номенклатура, представляваща приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, изменена с Регламент (ЕО) № 2263/2000 на Комисията от 13 октомври 2000 година, с Регламент (ЕО) № 2031/2001 на Комисията от 6 август 2001 година и с Регламент (ЕО) № 1789/2003 на Комисията от 11 септември 2003 година, само ако функцията по запис на образи и звуци от различни от вградените камера и микрофон източници е активирана към момента на митническото оформяне или ако дори производителят да не е възнамерявал да укаже тази характеристика, посочената функция може да бъде активирана и след този момент посредством лесна манипулация на апарата от потребител, който не разполага с особени познания, без записващата видеокамера да бъде физически изменена. В случай на последващо активиране е необходимо също така, от една страна, след като

е активирана функцията DV-in, записващата видеокамера да функционира аналогично на друга записваща видеокамера, при която функцията по записване на образи и звуци от различни от вградените камера и микрофон източници е активирана към момента на митническото оформяне, и от друга страна, записващата видеокамера да функционира самостоятелно. Наличието на тези условия трябва да може да бъде проверено към момента на митническото оформяне. Националният съд трябва да прецени дали условията са изпълнени. Ако условията не са изпълнени, записващата видеокамера трябва да бъде класирана в подпозиция 8525 40 91 от Комбинираната номенклатура.

Подписи